

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 7Co/69/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623200443  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5623200443.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mge. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej (sudkyňa spravodajkyňa), v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, C. D., proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: WERNER & Co. s.r.o., so sídlom Žltá 2/F, Bratislava, IČO: 36 869 643, o náhradu škody, v štádiu rozhodovania o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškania žalovaného, na základe odvolania žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 5C/7/2023-100 zo dňa 28.02.2025 takto

### rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného tamojšieho súdu sp. zn. 5C/7/2023 zo dňa 27.07.2023.

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný sa v súdom určenej lehote k žalobe bez vážneho dôvodu nevyjadril, hoci mu bola riadne doručená spolu s jej doplnením a súvisiacim uznesením č. k. 5C/7/2023-32 zo dňa 26.06.2023 obsahujúcim aj poučenie o možnosti bez nariadenia pojednávania rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie. Žalovaný si povinnosť uloženú predmetným uznesením nespĺnil, preto o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného dňa 27.07.2023. Žalovaný až v podaní zo dňa 17.08.2023, ktorým podal odvolanie proti uvedenému rozsudku, reagoval na žalobu žalobcu a žiadal, aby súd prvej inštancie rozsudok č. k. 5C/7/2023-39 zo dňa 27.07.2023 zrušil a vo veci opäť konal. Argumentoval, že žaloba smeruje proti A. E. ako fyzickej osobe, a nie proti spoločnosti C., F.. Uznesenie zo dňa 26.06.2023 s výzvou, aby sa žalovaný v lehote 10 dní od jeho doručenia vyjadril k žalobe, bolo žalovanému doručené dňa 06.07.2023, v čase, kedy konateľ aj prokurista žalovaného, i obaja právni zástupcovia čerpali dovolenku, pričom do lehoty na vyjadrenie spadali dva víkendy. Podľa konštantnej súdnej judikatúry je naplánovaná dovolenka dôvodom pre odročenie pojednávania a nepochybne aj ospravedlniteľným dôvodom na zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia v zmysle § 237 písm. a) CSP. Žalovaný dňa 12.07.2023 vystavil a podpísal plnú moc JUDr. B. G. na zastúpenie v predmetnej veci, no v dôsledku nedorozumenia nedošlo k prevzatiu zastúpenia a ani k podaniu vyjadrenia k žalobe v rámci súdom určenej lehote. Pre krátku súdom stanovenú 10 dňovú lehotu a z dôvodu, že je účastníkom 85 555 súdnych sporov, ktoré jeho pracovné kapacity mimoriadne vyťažujú, nemal dostatočný časový priestor na vyjadrenie k žalobe. Namietal, že zo žaloby ani jej doplnenia nevyplýva existencia žiadnych dôkazov (§ 132 ods. 3 CSP), absenciu jasného petitu žaloby, pasívnu legitimáciu žalovaného v spore, ako aj skutočnosť, že žalobca si majetkovú ujmu spôsobil sám (ak k nej vôbec došlo), nakoľko zanedbal údržbu svojho majetku. Samotná existencia vlastníckeho práva neznamena, že žalobca nemôže s predmetom záložného práva nakladať a užívať ho, pritom záložca je povinný predmet záložného práva sám udržiavať. Navyiac, podľa právoplatného súdneho rozhodnutia bola určená neexistencia záložného práva žalovaného

k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že rozsudok bol žalovanému doručený dňa 04.08.2023, návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, spolu s vyjadrením k žalobe bol podaný dňa 21.08.2023, t. j. v zákonom stanovenej lehote 15 dní, kedy sa o rozsudku dozvedel, preto prvá podmienka včasnosti podania bola splnená. Nemal preukázané splnenie druhej podmienky, t. j. preukázanie ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré žalovaný zmeškal lehotu na vyjadrenie k žalobe. Žaloba, spolu s uznesením, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, bola žalovanému doručená dňa 06.07.2023, pričom súdom uložená 10 dňová lehota na vyjadrenie je štandardnou lehotou v zmysle Civilného sporového poriadku. Žalovaný nepožiadaval o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia s preukázaním dôvodu, pre ktorý sa k žalobe nemôže vyjadriť včas. Čerpanie dovolenky zamestnancami naraz, vedenie iných súdnych konaní na prejednávajúcom súde ani spôsob rozhodnutia v iných právnych veciach medzi stranami sporu nie sú ospravedlniteľnými dôvodmi, ktoré by mohli viesť k zrušeniu rozsudku pre zmeškanie.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že jeho vyhovie návrhu na zrušenie rozsudku č. k. 5C/7/2023-39 zo dňa 27.07.2023. Poukazoval na to, že tvrdil a preukázal v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 1 CSP skutočnosti, že súd prvej inštancie poskytol na vyjadrenie k žalobe lehotu iba 10 dní, ktorej plynutie spadlo do časového úseku, v ktorom hromadne čerpali dovolenku jednak jeho vedenie, zamestnanci právneho oddelenia, ako aj externe spolupracujúci advokáti, pričom po uplynutí lehoty na vyjadrenie k žalobe súd prvej inštancie expresne vo veci rozhodol. Zároveň tvrdil a preukázal, že je účastný desaťtisícov súdnych sporov a toto platilo aj v prípade plynutia dotknutej lehoty na vyjadrenie k žalobe. Lehota na vyjadrenie 10 dní v čase hromadného čerpania dovoleniek všeobecne nie je štandardnou lehotou a spolu s následným expresným rozhodnutím súdu kontumačným rozsudkom nie je prípustná. Absenciu jeho vyjadrenia k žalobe a žiadosti o predĺženie lehoty možno pričítať objektívny ospravedlniteľný dôvod spočívajúci v nedostatku ľudských zdrojov potrebných na spracovanie žaloby, žiadosti o predĺženie lehoty a samotného vyjadrenia vo veci samej. Žalobca mal len premlčaním limitovanú lehotu na uplatnenie práva na súde, naproti tomu on (žalovaný) mal na vyjadrenie k žalobe len 10 dní, preto stanovením neprimerane krátkej lehoty na vyjadrenie, expresným rozhodnutím vo veci samej po jej uplynutí a následným zamietnutím jeho návrhu na zrušenie kontumačného rozsudku súd prvej inštancie poprel jeho právo na súdnu ochranu resp. spravodlivý proces.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2, § 357 písm. h) CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktoré ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Z ust. § 277 ods. 1 CSP vyplýva možnosť pre konajúci súd zrušiť vydaný rozsudok pre zmeškanie, a to v prípade, že žalovaný zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe z ospravedlniteľných dôvodov. Za takýto ospravedlniteľný dôvod možno považovať závažné prekážky, ktoré žalovanému bránili v možnosti podať vyjadrenie v súdom prvej inštancie určenej lehote k doručenej žalobe a k jej prílohám (napr. dlhodobý pracovný pobyt v zahraničí, pobyt v nemocnici, závažné ochorenie a pod.). Existenciu takéhoto vážneho ospravedlniteľného dôvodu je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/8/2018 zo dňa 21.06.2018).

7. V konaní o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie súd skúma len to, či žalovaný ne/preukázal existenciu ospravedlniteľných dôvodov zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia, ako vyplýva z ustanovenia § 277 ods. 1, 3 CSP, teda neskúma splnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 277 ods. 1 CSP sú len také okolnosti, ktoré na strane žalovaného nastali neočakávane, boli príčinou, že sa nemohol k žalobe vyjadriť a ktoré za danej situácie možno považovať za dôvod ospravedlňujúci zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia. Za ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá žalovanému bola vopred známa (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1CdoPr/1/2024 zo dňa 30.10.2024).

8. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu zistil, že žalovaný v rámci posudzovaného odvolania nepoprel určujúce skutkové okolnosti – prevzatie uznesenia súdu prvej inštancie obsahujúceho výzvu na vyjadrenie k žalobe dňa 06.07.2023, súdom stanovenú lehotu na vyjadrenie 10 dní od doručenia tohto uznesenia a vykonanie vyjadrenia elektronickým spôsobom až dňa 21.08.2023 (podanie datované 17.08.2023) po márnom uplynutí stanovenej lehoty. Žalovaný zostal nečinný a na uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 26.06.2023 v súdom určenej lehote vôbec nereagoval, a to ani podaním žiadosti o predĺženie lehoty na vyjadrenie, ktorú žiadosť je možné vykonať jednoduchým laickým písomným podaním. Žalovaný vyjadrenie k žalobe vykonal až dňa 21.08.2023, podaním, obsahom ktorého je i návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie. Pokiaľ žalovaný namietal, že 10-dňová lehota na vyjadrenie je neštandardná, s touto námietkou sa odvolací súd nestotožnil. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 167 nestanovuje žiadne (minimálne) limity na dĺžku súdom určenej lehoty na vyjadrenie k žalobe. Lehota zvolená súdom prvej inštancie v posudzovanom prípade (10 dní od doručenia žaloby) patrí sice medzi tie relatívne kratšie, ale vôbec nie v súdnej praxi neobvyklé. Námietka žalovaného, že žalobca mal len premlčaním limitovanú lehotu na uplatnenie práva na súde, naproti tomu žalovaný mal na vyjadrenie k žalobe len 10 dní, preto stanovením neprimerane krátkej lehoty na vyjadrenie, expresným rozhodnutím vo veci samej po jej uplynutí a následným zamietnutím návrhu žalovaného na zrušenie kontumačného rozsudku, súd prvej inštancie poprel právo žalovaného na súdnu ochranu, resp. spravodlivý proces, nemá žiaden súvis s možnosťou alebo nemožnosťou vydania rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Žalobca nemohol predpokladať úplnú pasivitu žalovaného. Vydanie rozsudku pre zmeškanie je bezprostredným následkom nekonania žalovaného a nie konania žalobcu (podania žaloby dňa 15.02.2023). Preto odvolací súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú.

9. Žalovaný ako ospravedlniteľný dôvod pre zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a tiež v podanom odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie tento návrh zamietol, uviedol, že plynutie lehoty na vyjadrenie k žalobe spadlo do časového úseku, v ktorom hromadne čerpali dovolenku jednak vedenie žalovaného, zamestnanci právneho oddelenia, ako aj externe spolupracujúci advokáti. Do tejto lehoty spadali i dva víkendy. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto dôvody na strane žalovaného nie je možné považovať za ospravedlniteľné dôvody, ktoré by mohli viesť k zrušeniu rozsudku pre zmeškanie, a teda i k zrušeniu napadnutého uznesenia. Žalovaný neuskutočnil žiadny procesný úkon, ktorým by využil svoje oprávnenie sporovej strany reagovať na uplatnený nárok žalobcu, prípadne ktorým by požiadal o možnosť podania vyjadrenia v dlhšej ako určenej 10-dňovej lehote. Zo žalovaným tvrdených skutočností nevyplýva, že by existovala skutočnosť, ktorá by mu bránila vyjadrenie k žalobe súdu prvej inštancie písomne doručiť. Takýmto dôvodom nie je ani žalovaným uvádzaný nedostatok ľudských zdrojov v rozhodnom období, nakoľko bolo povinnosťou žalovaného zariadiť chod spoločnosti tak, aby bola zabezpečená spôsobilosť písomne reagovať okrem iného aj na výzvy súdu, v záujme ochrany svojich práv. Zo žalovaným popísanej personálnej situácie počas dovolenkového obdobia sa javí, že v danom čase nebol schopný uplatňovať a chrániť svoje práva v žiadnom z ním uvádzaných 85 555 súdnych konaní, z čoho je zrejmé, že na (ne)možnosť žalovaného vyjadriť sa k žalobe v tejto veci stanovená lehota 10 dní nemala žiadny vplyv.

10. Žalovaný tak nepreukázal relevantné dôvody (t. j. ospravedlniteľné dôvody) na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 1 CSP, preto súd prvej inštancie správne jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nevyhovел a tento zamietol.

11. Žalovaný v rámci odvolania neposkytol žiadnu relevantnú argumentáciu týkajúcu sa ospravedlniteľného dôvodu zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a) CSP. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
  - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V Žiline dňa 30. júna 2025

Mgr. Mária Kašíková  
predsedníčka senátu

Mgr. František Dulačka  
člen senátu  
Rozhodnutie nemohol podpísať pre  
neprítomnosť, z dôvodu dočasnej  
praceneschopnosti (§ 394 ods. 2 CSP)

JUDr. Zuzana Krivdová  
členka senátu  
(sudkyňa spravodajkyňa)

Za správnosť vyhotovenia:  
Ing. Spišiaková Lucia